

Side, at man kan gaae noget for vidt ved at fastsætte en saadan Bestemmelse, at enhver Politibetjent, der uden Politidirektørens „i hvert enkelt Tilfælde“ givne Samtykke modtager en Gave eller Doucør, „strax“ skal affædiges; jeg troer, at det er at sætte en saa streng Bestemmelse, at den saa godt som aldrig vil blive efterlevet. Man maatte kjende Forholdene daarlig, dersom man for Alvor kunde troe, at Politidirektøren, naar det kom til hans Kundskab, at en Betjent for en ellers tilladelig Gaandsræfning havde modtaget en Doucør, den være stor eller lille, 1 Mk. eller 1 Rd., derfor skulde affædige en Mand, som maaskee havde været i hans Tjeneste i mange Aar, og maaskee bestandig viist sig dygtig og slikt i sin Gjerning. Om man end opstiller de haardeste Bestemmelser i denne Henseende, saa paastaer jeg, at Politidirektøren vil see igjennem Fingre dermed, og jeg skal ærlig tilføie, at jeg troer, at han vil handle i Tjenestens og i det Heles Lær, naar han gjør det. Jeg kan derfor ikke ønske, at en saadan Bestemmelse, der ikke vil blive fulgt, kommer ind i Loven, og jeg vilde ansee det for tilstrækkeligt, om der gaves en Regel for, at den, der modtager Gaver, første Gang straffes med en Mulkt, anden Gang med en større Mulkt og først tredje Gang med Affæd. En saadan Bestemmelse er jeg overbevist om vil blive efterfulgt, medens jeg troer, at denne vil blive sat tilside, netop fordi den er altfor streng. Det gaaer altid saaledes med drakoniske Love, at man ikke opnaaer det, man vil, da Bestemmelsen forbyder sin egen Brug. Dernæst troer jeg ikke, at det er ganske rigtigt, at man holder saa fast paa Fordringen om, at Tilladelse fra Politidirektøren til at modtage en Belønning, skal være givet „i hvert enkelt Tilfælde“. Jeg troer, og det er netop derved, at jeg knytter det til, hvad jeg nylig har ytret, at det vil være fuldkommen tilstrækkeligt, om Politidirektøren, ialtsald efter Forhandling med de kommunale Autoriteter, kunde give en almindelig Bestemmelse, hvorved han eengang for alle tillod Politibetjentene at modtage en Godtgjørelse for saadanne Tjenestehjælper som at

lukke Folk ind af Portene, at vække Folk efter Aftale, kort sagt for de forskjellige Tjenester, som Vægterne hidtil til stor Nytte og Bekvemmelighed for Publikum have ydet. Dersom man indvender derimod, at dette vil demoralisere Politiet i det Hele, da vil jeg svare, at det troer jeg ikke. Ganske vist forholder det sig saa, at Doucører — i denne Henseende har den ærede Rigsdagsmand for Bogense Ret, men derom vare vi jo Alle enige iforveien — let svække den Altpaagivenhed og Nøiagtighed, hvormed de forskjellige Betjente skulde vaage over Efterlevelsen af dette eller hiint; men man maa her vel være opmærksom paa, at de Doucører, der lukke Diet til paa Politiet, det er dem, der gives for Tingenting. Det er saaledes Praxis her i Kjøbenhavn, at de Handelende til Nytaar give Politibetjentene Doucører, og spørger man dem, hvorfor de gjøre dette, vil de vistnok have meget ondt ved at svare derpaa. I Virkeligheden gjøre de det, for at Politiet ikke skal være for strengt imod dem, naar de om Dagen læsse Papper og Kasser af paa Gaden, eller naar de have en Vagtdør aaben om Søndagen i de fredlyste Timer fra Kl. 9 til 4, kort sagt, for at man ikke skal være for streng i Lovens Overholdelse. Dette Slags Doucører ere overordentlig demoraliserende; men siger man nu: Du kan jo dog ikke være sikker paa, om en Huuseier ikke i Form af en Doucør, for at bære en Portnogle eller Sligt, giver en Doucør, der er saa stor, at den virkelig fører til, at den paagældende Betjent er for misl med at vaage over, at Huuseieren efterkommer de forskjellige Pligter med Hensyn til Ordenen, der paahvile ham, da svarer jeg: det kan jeg vel ikke være vis paa; men Spørgsmaalet er da for mig, om man ikke ved at være altfor spartansk i denne Henseende, tilføier sig selv en større Skade. Man maa nemlig ikke glemme, at saamtidig med denne Reform, maa der nødvendigviis gaae en anden, nemlig Reformen af Publikum. Reformen af Politiet er kun det Halve af det, der skal gjøres; en Reform af Folket, Befæstelsen af Respekten for offentlig Eiendom, offentlig Fred og offentlig